

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Подільне число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових писальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.
Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а «Надіслані» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Fin de siècle

руско-політичної путанини «независимих».

Не минуло кілька днів, як ми писали, що у наших консолідаторів і у послів так званих «независимих» нема ніякої провідної ідеї, ніякого ясного і певного погляду на політичні справи, ніякої програми в руско-народній роботі, ніякої витеченої дороги до чого, куди, з ким і до якої границі належить Русинам поступати; згадали ми тоді, що серед такої політичної путанини всяка робота консолідаторів і трійці «независимих» послів не приєднає ніяких елементів з посеред других народів, а скорше чи пізніше вони її відідекають ся; виказали ми в кінці, що серед тої славетної консолідації і її заступників, не ма ніяких основ, ніякої системи. І на наші річеві виводи, покивали головами деякі ще тямучі люди, признали їм слушність в дусі, але поступати після нами вказаного пляну вони вагали ся, бо перед їх опозицією запомороченими очима, стояла ще одна ратункова дошка: опозиція. Консолідатори сказали собі: най що хоч буде, але ми і наша трійця послів «независимих» будемо стояти в опозиції; ми бажаємо повалення міністра г-р. Баденього, тож не дивимо ся на ніщо більше. Ми вже нераз звертали увагу, що така опозиція послів і цілої консолідації є дуже сумнівної вартости, що вона о стільки є опозиційною, о скільки єї генералам до їх еґотистичних цілей і до заколоту на Руси потрібно. Бож ціла наша опозиція до чого була зведена? До борби о мандати для кількох людей, а відтак тепер до жалів, що ті люди не станули послами. Інших справ вона не бажала і не бажає, як се ми виказали в ч. 247 нашої часописи.

Акція «независимих» послів ограничувала ся на підписуваню соціялістам інтерпеляцій, на інтерпеляціях про розвизування віч за виборчий плач упавших кандидатів, за конфіскації соціялістичних і москвофільських писем, що ругали св. кат. віру, святицтво, руску національність і т. п. Трудно припустити, щоби навіть опозицією запоморочена Русь не бачила, що з такої роботи не буде ніякого хісна для неї. Та що там єї який хосен! Консолідація мала одно домагане лиш до своїх послів, щоби вони стояли в парламенті в опозиції до роботи других послів руских не вийшовших з рамени консолідаторів і до кабінету г-р. Баденього, без огляду, чи буде в тім політична мораль і справедливість, так шумно консолідаторами голошена.

Щоби проти других послів руских стояти в опозиції трійця «независимих» могла охотно вволити волю консолідаторів, але проти кого иньшого, до того вона або недоросла або й не бажала.

Як там не є, досить що наші «независимі» послы доказали, що їх опозиція пішла в дубину. Ми не радували ся до тепер їх опозицією, а ще менше будемо тішити ся їх неопозицією; ми-ж їх роботи ніколи не уважали за серйозну, а хіба за елюкубрації політичних кльовнів.

Надіяли ся ми різних сьмішних і болесних линвоскоків тої «независимої» трійці послів, але ніколи булоби нам на-

віть не прийшло на думку, що она так основно потрапить себе раз на все зблямувати в очах цілого сьвіта.

Трійця «независимих» послів зробила ся до ґрунту «зависимою». Тільки най ніхто не думає, що від правительства. Може й оно там що й було би в тім правди, але хитрі малороси уміли так справу повести, що і самі консолідатори, хоть як у кожного вітрять зависимість правительственну, не в силі їх переконати о тім.

Забажали «независимі» окрити себе вже повною славою опозиції і імили ся з'ідеалізованого опозицією средства, се є: хотіли і собі по приміру прочих опозиційних послів поставити міністрів в стан обжалованя за галицькі вибори. Чудесний інтерес! Яка слава! Зробити комусь обжаловане се не штука. Русин то знає. Але знає зараз, що з всіми обжалованями то багато клопоту, заходу, роботи, доводів, тай ще і результат вийде не по думці. А Русин того всего не любить. Крикнути собі от так за плечий і всадити кого иньшого за те потім до Іванової хати, то на те ще згодив би ся, але попрацювати самому, а в додатку виразно станути противником в очи, того він дуже не любить. Відай так задивлювала ся трійця независимих послів на своє обжаловане міністрів. Тож повела справу так, що як прийшло до критичної хвилі, то обжаловане своє зробила сама неможливим, а при тім опозиційну Русь так спритно підійшла, що она нічого з того не второпала.

Щоби нас ніхто не посудив, що се ми так лиш собі комбінуємо то ми цілу справу представимо на основі самих опозиційних жерел.

Акт обжалованя виготовили всі послы «независимі» в спілці, як се виходить з залученого письма п. Ярославича, котре звучить:

Позаяк під внесенем на поставлене міністра Баденього в стан обжалованя по поводу галицьких виборів нема моего підпису, вважаю за відповідне публично діло пояснити:

Внесенє то було зладжене ще минушого тижня і я вже тогди був внесенє підписав, а називалось оно тогди «Dringlichkeitsantrag des Abg. Okuniewski, Taniaczkievicz, Jarosiewicz und Genossen». Мимо того дав мені то саме внесенє посол Окуневский вчера другий раз підписати, що я і зробив, думаючи, що то з причини яких поправок наново переписане то саме внесенє, та зараз по підписаню дізнав ся я з зачудованем, що мое ім'я з заголовку внесеня вичеркнено, а ще більше було мое зачудованє, коли я дізнав ся, що зробив то посол Танякевич, і то тому, бо так желав собі посол Люегер!

Дізнавши ся о тім, зажадав я від посла Окуневского, щоби і мій підпис сейчас вичеркнув, коли вже вичеркнено мое ім'я з заголовка внесеня, та посол Окуневский хоть і обіцяв, не зробив того, а коли я сьогодні єго запитував, не хотів ся навіть мені признати до того, як і взагалі не хотів признатись до того, що внесенє віддано президентови палати.

Не хочу додавати від себе до того цілого поступованя послів Танякевича і Окуневского ніякого коментаря, а подаю єго до публичної відомости в цілі виясненя, чому я не підписаний під внесенем (я мусів сьогодні заявити в кан-

целярії парламентарній, що мій підпис під внесенем проти моеї волі уміщено).

З правдивим поважанем — Др. Роман Ярославич посол до ради державної. У Відні 11/11 1897. Р. S. Рівночасно пишу до польских газет.

З сеї заяви одно лиш певне бачимо, що др. Ярославич завернув свій підпис з обжалованя, проте не обжаловує міністерства. Посол Ярославич не додає ніякого коментаря до поступку посла о. Танякевича і Окуневского. «Дѣло» пояснює ту справу так:

Др. Окуневский, виготовивши внесенє на обжалованє г-р. Баденього, написав був на заголовку: «Внесенє послів Окуневского, Танякевича і Ярославича». Коли прийшло до збираня підписів, антисеміти заявили, що не підпишуть внесеня для того, бо се внесенє ставить також соціяліст др. Ярославич, а вони з соціялістами не хотять мати ніяких зносин і внесенє їх не підписують. Серед такої ситуації, щоби внесенє не остало ся без підписів і щоби не ухибити Ярославичеві — вичеркнено о. Танякевича і дра Ярославича з наголовка внесеня і полишено оба підписи під внесенем. Тоді антисеміти дали свої підписи. Др. Ярославич угнівав ся і заявив д-ру Окуневскому, що цофає свій підпис під внесенем. Др. Окуневский, думаючи, що др. Ярославич робить се в хвилевім роздрозненю і не схоче, щоби в такій важній справі не було єго серед независимої трійці руских послів, не вичеркнув єго підпису. Тоді др. Ярославич побіг до друкарні і там вичеркнув свій підпис під внесенем.

«Дѣло» боронить о. Танякевича і п. Окуневского, бо лучше притулити ся до двох послів, як до одного. Arbeiter Ztg. називає поступок о. Танякевича і Окуневского двозначною роботою. Послы ті за підмовою дра Люегера хотіли поставити дра Ярославича в злім сьвітлі перед єго виборцями з одної сторони, а з другої сторони хотіли дра Ярославича недопустити до голосу, щоби він за остро не критикував поступованя г-р. Баденього.

Та др. Окуневский і о. Танякевич заведуть ся на Люегері. Так говорить Arbeiter Ztg.

З наведених нами голосів те одно очевидно, що між независимими послами нема нічого певного, крім личних амбіцій, нещирости, недовірчивости, взаємного підозріння і якоїсь потайности.

Що предсказала Arb. Ztg., се вже нині сповнило ся. Антисеміти вицофали свої підписи з руско-опозиційного обжалованя міністрів. І справа — завдяки поведено о. Танякевича і Окуневского зглядом Ярославича і їх поступку при обжалованю міністрів за ческі розпорядженя языкові — тепер так стоїть, що ледво, чи хто підпише те обжалованє.

В п'ятницю наші «независимі» послы не голосували за поставленем міністрів в стан обжалованя за ческі языкові розпорядженя, а спасли ся «бігством». За те-ж антисеміти вицофують свої підписи з їх внесеня, а притім дають гарну пощочину:

«Такі люди сьміють обжаловувати міністерство! До нас приходите по підписи, а потім голосуете проти нас! Badeni-Hussaren! Badeni-Knechten! Вон від нас!» (з лавок опозиційних)

Чи тепер ще знайдуться які підписи на обжалованню о. Танячевича і Окуневського, се річ малої ваги. Досить що сли би їх не було, то треба завдячити лиш поведенню руских «независимих». Виглядає се так, мов би ті «независимі» або умисно робили так, щоби унеможливити своє обжалованне, або принаймні, сли оно увійде, (бо може ще виратувати ситуацію Ярославич) щоби ніхто не потребував з ним числити ся. Можна би ще припустити, що послі не мали такої злої волі, а лиш дали ся надуті антисемітам. Як би там справа не стояла з тим кумедним обжалованнем, то досить, що нещасна Русь не буде тепер знати, кого має іменувати «заступником народу». Бо чейже до такого безголов'я годі признавати ся.

От се станув живий образ рускої консолідації і опозиції. Сли би не було в ній нічого злого, то доброго нема ані крихітки. Порожня амбіція, личні інтереси, хитроне, юджене, безпрограмовість, безідейність, горячкове шамотане, а відтак посоромлене, висміяне від всіх, обдурене, а вкінці копнене ногою.

Опозиція наша поверне тепер домів з небувалим доси вінцем мучеництва, котрий сама собі добровільно своїм безголов'ям упледа, але за те і з наукою, що «независимість руских опозиційників була і є найбільшою і найглупішою зависимістю».

Рада державна.

Вчорашнє засіданє палати посольської може вказати аж дві важні ухвали: річ рідка в послідних часах з вини обструкції. Першою ухвалою є вибір президента. Новий президент п. Абрамович подякувавши за вибір висказав в короткій бесіді, чо-го буде тримати ся на своїм становищі, почім приступив сейчас до порядку денного і віддав голос послови Берирайтерови, записаному до голосу при розправі над обжалованнем міністрів за розпорядження язикові. Ненадійно встав з свого місця гр. Бадені і зажадав голосу, щоби зложити урядову декларацію. Те викликало загальне порушене в палаті; всі послі окружили лаву міністеріяльну. Не бракувало навіть і опозиції; один тільки Шенерер полишив ся на своїм місці в порожніх лавках і від часу до часу переривав ріжними окликами бесіду гр. Баден'яго.

Президент міністрів гр. Бадені промовив так: Висока палато! Вже на весні мала висока палата спосібність займатися тим самим предметом і перейшла до порядку денного над внесенем о поставлене мене і моїх товаришів в стан обжалованя. Проте могла би насунути ся гадка, чи із становища правного і конституційного поновлене того самого внесення з тої самої причини належить допустити. Правительству однак не має наміру заслонювати ся того рода зглядами. Хотів би я тільки при тій нагоді замітити, що декотрі послі в своїх бесідах уживали слів: «обжаловані міністри». Мущу проти того застеречи ся, понеже та номенклатура в теперішнім стані справи не відповідає фактам. (Оплески на правиці).

Від предложеного в осени внесення, щоби мене і моїх товаришів з причини розпоряджень язикових поставити в стан обжалованя, не наступила ніяка зміна що до предмету, котрий тому внесенню служить за основу, не знайдено нічого нового, так що можу тепер, на те відкликати ся, що я ще тоді високій палаті навів. На засіданню з 6-го мая с. р. На основі закона, за переступлене котрого нас обжаловувано, після моїх сил і пересвідчення виказав я високій палаті, що закид не є уонований. Думаю, що висока палата не буде від мене жадати щоби я те саме повтаряв і можу покликатись на стенографічний протокол того засіданя, в котрім мої виводи під зглядом правним є поміщені.

Сли однак, поважані панове, помине ся квестию правосильности дороги розпорядження, а в узглядненю практичности жадає ся упорядкованя язикової справи в дорозі закона, то позволяю собі звернути увагу високої палати на ухвалену в високій палаті панів дня 20-го мая с. р. адресу, котру Найяснійший Пан, в цілковитим вдоволенем зволив прийняти до ві-

домости, в котрій та гадка була висказана. Також і в палаті панів в часі дискусії адресової освідчив я, що правительство є далеке від відсування від себе тої думки на случай, коли би з ініціативи сторонниць поставлено конкретні внесення, але противно з цілковитою рішучістю зазначив я, що правительство з застереженем свого становища з найбільшою охотою і з цілою силою хоче при тій співділати.

Тож поважні панове, відомо то загально, що також в тій вис. палаті подібні внесення є намірені і для того користаю з нагоди, щоби також тут освідчити, що сли ті поставлені або ще маючі поставити ся внесення вийдуть під наради, правительство з гори освідчає, як я вже освідчив в палаті панів, що в тій роботі з найбільшою охотою возьме участь і о скільки те від него зависить, доложити заходів, щоби ті внесення doprowadили до якоїсь цілі. (Оплески на правиці). Але, прошу панів, я йду ще дальше і освідчаю, що сли би ті внесення тут з якої причини не прийшли під наради, або сли би ті внесення в пізнійшій ході мали натрафити на трудності, котрі взагалі казали би сумнівати ся о кінці, або коли би розправи протягли ся, так що в можливо короткім часі не можна би очікувати позитивного їх поагодження, тоді правительство без сумніву ту квестию підійме само і не зависимо від тої акції доложити всіх старань, щоби ту актуальну квестию спору між двома народами замешкуючими Чехію довести до мирної розв'язки (оплески на правиці), а іменно на основі компромісу, на основі угоди, щоби в цілковитим порозумінню з обома сторонами, вирівнати ріжницю, які настали з причини язикових розпоряджень. (Оплески на правиці).

Панове! Та моя бесіда може навести вас на гадку, що я і правительство не думаємо уступати. А сли би те панів мало прикро діткнути, то я на се непорядку. Можу однак панів впевнити, що те, що я тепер освідчив відповідає фактам і що в тій вис. палаті не виповів я того легкодушно. (Оплески на правиці).

Мущу природно полишити осужденю поважних панів, чи вірите, що вибраний вами спосіб відповідає загаданій вами цілі. Мущу також природно полишити осужденю панів, чи вірите, що на тій дорозі дійдете легше до порозуміння, котрого бажаєте, рівно як правительство, чи дійдете легше до цілі. Мущу тут також ствердити, що правительство не тільки стремить, але також щиро доложити всіх старань, щоби дійти до призадуманого результату. Поважані панове. Всі так сумні події в тій палаті не захитають правительства в его пересвідченню зглядом значіння німецького народу і зглядом ему належного в Австрії становища. Річ природна, що правительство Его цїсарского Величества, котре старає ся бути справедливим для всіх не німецьких національностей, замешкуючих Австрію, мусить рівнож мати перед очима і совістний обовязок зглядом німецького народу. (Вольф: язиковими розпорядженнями. Шенерер: Доказало се віче в Хебі).

Признаю, що нинішня дискусія не дає причини запускати ся в дальші подробиці тої квестиї, котрі з трактованим предметом не стоять в ніякій звязи. Коли однак всі панове говорили не тільки виключно о легальности і нелегальности розпоряджень, о що властиво днес ходити, але також про суть розпоряджень язикових, проте мусите мені дозволити, щоби я абстрагуючи від тих уваг ще кілька слів сказав о самій справі.

Прощу бути того пересвідчення, що нинішних моїх виводів не викликали неприяні бесіди, але радше послідна бесіда, з котрої, поминувши кілька ораторських зворотів, пробиваєсь тон накликающий до поєднаня. Посол міста Берна навів много фактів і завсїгди на них відповідав: «правительство мовчить». Тож чи бесіди чесних послів з Берна є так уложені, щоби правительству уможливити забране голосу, лишаю се осудови панів (веселість на правиці). Або говорить ся так много, що правительству не лишає ся вже місця до говореня, або говорить ся в тоні, не хочу сказати в тоні, але в напрямі, котрий не цілком відповідає фактам. Думаю, що панове забувають о стані перед виданем язикових розпоряджень, бо всі їх жалоби концентрують ся в тім, мов би доперва ту ситуацію витворили язикові розпорядження, підчас коли

вже існував цілий ряд розпоряджень, котрий ви панове тепер поборюєте.

Але здає ся мені, що по всіх рекримінаціях звернених проти нас, а головню проти моєї особи, маю прецінь право ствердити, що ті скарги і ті ошибки що найменше після погляду панів ошибки, які тут підношено, не викликані їх тими розпорядженнями. Для того то позволте мені панове ще раз відкликати ся до вас і упевнити вас, що те, що нині тут в імені правительства я освідчив, не є пусті слова, але висказано було поважно і маю надію, що факти те потвердять. Коли денутований з міста Нового Ічина вчєра закінчив свою бесіду словами, що може не заходив злий намір, але дивна незручність, то позволте мені панове, що мою бесіду закінчу тими самими словами, тільки що справу денещо відверну. Єсьм сильно пересвідчений, що панове попихані лиш волею своїх національно успосіблених виборців так поступасте як тепер. (Так є, на лівийці. Пом'єр: І нашим власним національним чувством). Але мущу панам полишити осуд, чи може не признаєть, що хвилиний спокій віддав би інтересам ваших виборців ліпшу прислугу. І для того позволяю собі ще примітити: Не сумніваю ся о найліпшій волі панів, але чи з нею сполучена є зручність, то позіставляю вашому осудови. (Живі оплески на правиці).

(Конець буде.)

Вісти політичні.

Найблизшим ділом палати послів має бути вибір П. віцепрезидента палати, котрим імовірно остане вибраний опат Трайінфельс, а відтак поагоджене внесення о елементарних нещастях. Справозданє бюджетової комісії має виготовити ся з кінцем сего тижня, а палата приступить безпороволчно до розправи над ним на нічних засіданях. На засіданях денних мають в скорі розпочати ся наради над язиковим внесенем бар. Діпавлього. Внесенє се має бути передане комісії, котра оголосить себе перманентною і буде вести свої наради навіть в часі парламентарних ферій. В часі парламентарних ферій має наступити із сторони Баден'яго нова проба з Німцями в цілі упорядкованя відносин парламентарних.

У Відні відбуло ся вчєра так шумно заповіданє господарське віче, на котрім явило ся трохи і учасників з Галичини, так Поляків як і Русинів. Віче мало переважно характер політичної демонстрації в дусі німецько-антисемітським. Збори отворив Люеґер витаючи учасників віча іменем міста Відня, а віцепрезидент намісництва, Бургіоінґ іменем правительства. Ухвалено резолюції о австро-угорській угоді, о реформі біржи збіжжевої, о зміні податку ґрунтового на дохоловий, о знесеню податку посередного, знесеню оплат за доставу листів в негірських околицях і о відшкодованю громад за поручений круг ділення і т. п.

Перше засіданє делегацій відбуде ся вівторник о 12. годині в полудне. В середу о годині 12. прийме цїсар обі делегації на аудієнції. На президента делегацій десигнують гр. Франца Туна, а на заступника его п. Яворського. Угорська делегація має вибрати своїм предсідателем гр. Юл. Шапарого а віцепрезидентом Кольмана Шеля.

Епископські конференції розпочинають ся у Відні 16. с. м. Того дня збирає ся тільки комітет конференцій а повні наради розпочнуть ся доперва 23. с. м. З нагоди тих конференцій приїжджає вже днес до Відня Кардинал Шенборн.

Про послідне голосованє в справі обжалованя міністрів за язикові розпорядження розписує ся широко німецькі і польські дневники. Німецькі дневники виступають дуже остро проти польських людювців, стояловщиків і руских опозиційних послів о. Танячевича і дра Окуневського. В часі голосованя тих послів проти опозиції, збігла ся опозиція до їх лавок, стала їх визивати, грозити п'ястуками, кидати на них зневажливі слова а відтак проганяла їх з лав вказуючи, щоби виносили ся до польського кола.

Після Politik мав польських селян до такого поступованя наклонити молодоческий посол Ма-сталька. Не малий вплив на Стояловщиків мала мати та обставина, що міністер Гляйспах упевнив адвоката о. Стояловського, що дасть ему

лист безпеченства до повороту (так званий гляйт) в Австрію, а процеси і кари проти него будуть застановлені.

Ческі голоси про мову гр. Баденього виголошену в п'ятницю звенять не в дуже вдоволенім тоні. Politik пише: Бесіда гр. Баденього хибилла ціли. Лівіці не приєднала, а на правиці викликала певне занепокоєнє, котре є зовсім оправдане. сли зважить ся, що гр. Бадені не уважав за відповідне повідомити о своїм поступку тої більшости, котра за него бере ся ніч і день в парламенті. Поминувши ту ошибку, що до куртоазії є та бесіда неясною, а вибір часу до її проголошеня зовсім невідповідний. В подібний спосіб виражають ся і Narodni Listy. Правиця здуміла ся, наколи гр. Бадені по диких сценах обструкцій прибрав зглядом неї лагідний а майже просячий тон і закликав ся перед Німцями поправити і завести супокій в Чехії.

Дневник сей питає ся з зачудованєм: »Що ще має стати ся, щоби правительство прийшло до пересвідчення, що на становищі, яке заняли Німці, порозумінє є неможливе? Куди мають зайти парламентарні відносини, щоби правительство пересвідчило ся, що не полишає ся нічого більше, як оголосити себе або Вельфом або Гібеліном? Висказ гр. Баденього, що не німецьким національностям буде в Австрії дана »по можности« рівноправність є небезпечний? Така рівноправність містить в собі вже заздалегідь кривду. Німецькі дневники осуджують заяву президента міністрів а берлінська праса ліберальна каже виразно, що заповіджена нова проба помирення Німців і Чехів не має добрих виглядів. Властиве значінє тої заяви, то хіба сконстантованє правительства, що чесько-німецькі посли мають за собою своїх виборців.

Австрійські Німці по дотеперішних досвідах мають в кінці право жадати фактів а не слів.

Новинки.

— **На православє** перейшло 700 галицьких Русинів, котрі з весною сего року виїмгрували до Канади і осіли в околиці Line-Stone-Lake і Rabbit-Hills. На православє прийняв їх російський священник Камев з Seattle. Деж діли ся наші славетні патріоти, котрі навіть в північній Америці проповідують для Галичини опозиційну політику? Чи ж мали би се бути овочі їх консолідаційних змагань, на разі далеко, в Америці, а відтак і в Галичині.

— **Віче медиків.** В суботу вечером відбуло ся в сали ІІІ львівського університету віче львівських слухачів медицини, в котрім взяло участь около 60 медиків. Предметом нарад була справа підручників, устроєня балю, і що найважчийша: справа отвореня з початком найблизшого року шкільного кінїлки недуг шкірних і венеричних, утвореня катедри окулістики і положництва, справа зміни дотеперішного способу розділюваня стипендій і основаня товариства медиків. В ціли переведеня в діло дотичних внесень вибрали комісію з 13 членів, котра має подбати про се у декана і академічного сенату.

— **В справі краківського Товариства убезпечень** наспіла з Кракова вість, що директори Сципіо і Слонецький, під натиском публичної опінії, котра їх уже від хвилі викрита крадежій Чеслава Кешковського звизала до уступленя, в кінці дня 8. с. м. внесли на руки надзираючої ради свою резигнацію із становищ директорів, але урядувати будуть аж до засіданя надзираючої ради дня 25. с. м. Рівно-ж зрезигнував з уряду заступника диретора др. Волод. Лісовський, заразом синдик товариства. (Другий заступник директора др. Фр. Пашковський стратив той свій мандат дня 29. м. м., коли вибрано його членом ради надзорчої). — Яка паніка запанувала межі публичностию по крадежах Кешковського, свідчить о тім факт, що інтересовані старають ся самі наочно переконати ся, чи так є, як представляє дирекція товариства. В понеділок розпочала спеціальна комісія з рамени надзираючої ради шконтрувати фонди резервові, а позаяк в касах знаходиться і спеціальна резерва 900.000 зр., забезпечуюча доживотну ренту кв. Маркилови Чарторійському в квоті 60.000 зр. річно по причині продажі Підгайців, то сам той князь зголосив ся і казав собі на очи показати депозит. — Чеслава Кешковського доси ще не злапали. Одні кажуть що

він ховає ся в Галичині, деякі гадають, що навіть в самім Кракові, другі знов говорять, що утік до Туреччини.

— **Делегатом міста Львова до краєвої ради шкільної** вибрано на передвчерашнім засіданю ради міста пововно радного і професора університету д-ра Теофіля Цесельського 56 голосами на 73 відданих голосів.

— **Торжественне отворенє** залізниць Ходорів-Підвисоке наступить 28-го с. м., а правильний рух поїздів розпочне ся 29-го с. м.

— **Жидівські академіки** у Львові заложили на довірочнім зібраню дня 7-го падолиста »Читальню жидівських академіків«, котрої статуті подані вже намістництву до потвердження.

— **Кандидатура посольска.** В окрузі Ланцут-Ніско з групи менших посіlostий о мандат посла соймового, опорожнений через смерть гр. Гомпеша, наміряє против піднесеної кандидатури ке. Стояловського поставити свою кандидатуру др. Витолд Бартошевський, концепіст прокураторії скарбу, приділений тепер до міністерства справ внутрішніх у Відні.

— **Черновецька »Руска Школа«** (руське товариство педагогічне) буде мати загальні свої збори в суботу 20-го н. ст. падолиста о 2-ій годині з полудня в сали »Народного Дому« в Чернівцях. Виділ у відозві до руских учителів і учительок звизає їх явити ся як найчисленнійше, бо має ся радити над справами важними не тільки для руского шкільництва, але і для піднесеня незавидної долі буковинського учительства.

— **Товариство »Міщанська Бесіда в Стрию«** устроює в суботу 20-го падолиста с. р. в льокалі під »Чорним Орлом« (ринок) вечерок з танцями. Початок о годині 8-ій вечером. Вступ: Для членів 50 кр. а з родиною 1 зр.; для не-членів 70 кр., а з родиною 1 зр. 40 кр. Стрій звичайний святотчний. Вступ тільки за оказанєм запрошеня.

— **Процес Кароля Гумовського і товаришів** закінчив ся вже перед трема днями. Вердикт судий присяглих потвердив питанє що до наміреної крадежи і векслевих обманств, сповнених Гумовским, а заперечив питання що до иньших обжалованих. На тій основі трибунал оголосив приговор, засуджуючий Кароля Гумовського на чотири роки тяжкої в'язниці, а увільняючий прочих обжалованих: Петра Зигмунта, Генрика Вуйцікевича і Тадея Вуйцікевича.

— **Дві страшні пригоди** лучили ся сего тижня на територіях громади Крушельниця повіту стрийського. Дня 8. с. м. погиб при рубаню бука в лісі молодий господар з Крушельниці Іван Підгородецький. Коли бук зачав хилитись і падати, крикнув він на своїх товаришів: »Утікайте!« і сам зачав втікати, однакж по дорозі захопив єго і ударив з великою силою відломом з другого бука, на котрий упав бук підрубаний. Нещасний господар лишив вдову і четверо дрібних дітей... Ще страшнійша пригода лучила ся дня 11. с. м. около 9. години вечером на лісовій залізници Синевідсько-Крушельниця-Сигла. Поїзд нічний, наладований деревом, переїхав лежачого на шинах при помпі залізничій стражника Григорія Підгородецького і розніс тіло нещасного на кусні. Палач, що був на машині, замітив був в останній хвилі щось лежачого на шляху і сейчас стримано поїзд, але вже було за пізно... Доси не висліджено причини нещастя, а іменню длячого стражник лежав на шинах. Догадують ся, що кладучи при помпі огонь, сів він з боку огню на шинах гріти ся, а ждучи довший час на поїзд (того вечера спізнений) заснув з утоми. Нещасний був світлим, чесним, тверезим і роботичним молодцем, передплачував і читав рускі видавництва. Лишив стареньку матір, котру працює рук своїх удержував.

— **Відлюдок.** В лісі Отолінеч під Аграном помер минушого тижня селянин Джурс Маршалко в віці 70 літ, котрий 39 років безперервно жив в тім лісі. Маршалко був колись маючим господарем в селі Нустер. Вневдовзі втратив він жінку та дітей і взяв собі те так до серця, що удав ся до згаданого лісу і замешкав під одним деревом. Лише як потребував хліба або тютюну, ішов до поблизького села і жебрав о ті річі. Носив на собі тільки сорочку і шаравари, а ціле єго майно складало ся з мотики, одного горшка і люльки. Коли довідав ся о тім властитель ліса, велів приносити відлюдкови правильно поживу, і від сего часу прожив Маршалко спокійно 30 літ, не опускаючи свого дерева.

— **Ц. к. дирекція залізниць державних** оповіщає, що в п'ятницю в полудне на головнім двірці залізничім шлюсар Білецький, чистячи збірник ацетиліновий ужив запаленої свічки (против заборони і інструкції); то спроводало спаленє позісталих решток газу і в наслідок сего Білецький

і помагаючий єму в роботі шлюсар Тарнавський потерпіли легке попаренє рук і лица. Натиск воздуха, викликаний спаленєм газу, не зробив впрочім ніякої иньшої шкоди крім витовчення шиб в кількох вікнах.

— **Небезпечно мешкати** в жидівських каменіцях у Львові. Ото при ул. Сикстускій ч. 30 в ночи з суботи на неділю завалила ся на другім поверсі повала так що мешканці мусіли як стій в ночи випроводжувати ся. В тій самій каменіци вже минушого року завалили ся сходи, а властитель жид ані не думає о якійсь порядній реставрації цілої каменіци.

— **Сезон дефвдацій.** З Петербурга доходять вісти, що звідтам утік касиєр пільхотського суду опікуньчого Шшеленский укравши 147.000 рублів. Петербурска поліція прислала львівській поліції фотографію Шшеленського, бо заходять позначки, що дефвдвант находить ся в Галичині. Чи-ж наш край мав би бути гніздом всяких злодіїв?

— **Сумний випадок** лучив ся в Тарнові перед кількома днями. Іван Бартош з Луки, при обрубаваню галузій упав з дерева і покалічив ся так небезпечно, що по 30 годинах муки помер.

— **Трагедия родинна.** Велике вражінє викликала оноді в Парижі страшна пригода, яка лучила ся в одній з найбогатіших дільниць міста. В хорошім домі під ч. 26 при ул. Авеню-Марсео мешкав 41-літний богатий купець Драйфус з 32-літною жінкою з гр. Гекерті і трема дочками в віці 13, 11 і 7 літ. Перед кількома днями найдено в спальні мешканя трупи цілої родини Драйфус зачав ся разом з цілою родиною вугляним газом, позамикавши всі затички печи і уставивши крім того три судини з жаріючим вуглем. Полишив лист і при нім 4.000 фр. на кошти похорону. Причини самоубійства доси незвістні. Догадують ся, що Драйфус був своємком засудженого за шпигунство капітана Драйфуса і що він та єго жінка постановили відобразити собі жите зі встиду.

— **Незапальне дерево.** Последніми часами кружить по часописях звістка, що одному американському винахідникови удало ся, дерево, не змінюючи єго виду, аж до найменшого атому так запустити, що вже ніяк не запалить ся. В Лондоні зроблено недавно пробу; іменню пробовано запалити дімок зділаний з такого дерева, та огонь не лише не імав ся предмету, але показало ся, що се дерево є злим провідником тепла. Наслідком такого світлого результату постановило американське, а слід за ним японське правительство ажиткувати сей винахід в той спосіб, що веліло побудувати всілякого рода будинки і кораблі з того дерева. В многих, містах Америки утворили ся акційні товариства для раціонального зреалізованя сего винаходу. Так само в Англії завязало ся в тій ціли подібне товариство з великими капіталами.

Наука, штука, література.

— **»Правда«** ч. 43. містить: Промова пос. Барвінського в бюджетовій комісії д. 25-го жовтня 1897 в розправі над законом о підмогах з фондів державних наслідком елементарних шкід. — Народи в хліборобських справах. (Дальше.) — Могила Степана Руданського. — Упадок Новгорода. (Конець.) — Жите Вен'ямина Франкліна. — Материнська любов все перемагає. — Сміх горе.

Телеграми.

Відень 15. падолиста. На нарадах комісії бюджетової президія палати заявила, що подрібна дискусія над угодовою провізориєю не може відбувати ся. Народи комісії скінчуть ся імовірно ві вторник.

Варшава 15. падолиста. На стації в Скерневицях наїхали на себе два поїзди. Двох кондукторів убитих, кілька осіб тяжко ранених, а 7 возів поторочених.

Париж 15. падолиста. Figaro поробило нові відкриття в справі Драйфуса, після котрих виновником в тій справі має бути вислужений капітан де Rougemont.

Мадрид 15. падолиста. Повстанці висадили на Кубі в воздух залізничий поїзд. 12 осіб є убитих а 27 ранених.

випробоване средство на катар. Ділаючи знаменито десінфекційно і холодачо, увільняє недужого дуже скоро від прикрої сеї долегливости.

Головний склад в аптиці

161 93—?

Табака ментолева,

Житм. Рукера

Ціна коробки 25 кр.

під »Срібним орлом« у Львові.

О П О В І Щ Е Н Ї.

СІЛЬ ДЛЯ ХУДОБИ.

Краєвий заряд продажі соли (при Виділі краєвим) у Львові

повідомлює,

що устроїв ві всіх повітах краю по однім головнім заступстві продажі соли для худоби, а іменно:

П о в і т	М і с ц е в і с т ь	З а с т у п н и к	Ц і н а за 1 злгр. соли	П о в і т	М і с ц е в і с т ь	З а с т у п н и к	Ц і н а за 1 злгр. соли
1. В я л а	Б я л а	Дубовский Лев	6½	38. М о с т и с к а	М о с т и с к а	Новіт. Товариство торговельне	6
2. Б і б р к а	а) Б і б р к а	Бунікевичова Марія	6	39. М и с л е н и ч і	М и с л е н и ч і	Кружок рільничий	6
3. Б о х н я	б) Х о д о р і в			40. Н а д в і р н а	а) Н а д в і р н а	Гірш Файбіш	6
	Б о х н я	а) краєве бюро спедиції соли	6		б) Д е л я т и н	Краєве бюро спедиції соли	6
4. Б о г о р о д ч а н и	Б о г о р о д ч а н и	б) Корибский і Спіл.	7	41. Н і с к о	Н і с к о	Корецкий Лев	6½
5. Б о р щ і в	Б о р щ і в	Раппапорт і Шапіра	6	42. Н о в и й С а н ч	Н о в и й С а н ч	Зв'язок торговельний для То-	
6. Б р о д и	Б р о д и	Михалевский Едвард	6			вариств і кружків	6
7. Б ж е с к о	Б ж е с к о	Галадевич Франц	6	43. Н о в и й Т о р г	Н о в и й Т о р г	Виділ повітовий	6½
8. Б е р е ж а н и	Б е р е ж а н и	Бальтазінський Казимир	6½	44. П і л ь з н о	П і л ь з н о	Винярский Лев	6
9. Б е р е з і в	Б е р е з і в	Крон Давид	6½	45. П о д г у р ж е	П о д г у р ж е	Браер Кароль	6
10. Б у ч а ч	Б у ч а ч	Маріньова Анеля і Сп.	6½	46. П і д г а й ч и к и	П і д г а й ч и к и	Зонненштайн, Лявфер і Брік	6½
11. Х ш а н і в	Х ш а н і в	Буржинський Мечислав	6	47. П е р е м и ш л ь	П е р е м и ш л ь	Сєрошевська і Макар	6
12. Ч е ш а н і в	Л ю б а ч і в	Виділ повітовий	6	48. П е р е м и ш л я н и	П е р е м и ш л я н и	Краєве заступство під надзо-	
13. Ч о р т к і в	Ч о р т к і в	Іван Волощак	6½			ром Виділу повітового	6½
14. Д о м б р о в а	Д о м б р о в а	Вайсман Яків	6	49. Р а в а	Р а в а	Скотницький Антін	6
15. Д о б р о м и л ь	Д о б р о м и л ь	Новак Йосиф	6	50. Р о г а т и н	Р о г а т и н	Магістрат міста	6½
16. Д о л и н а	Д о л и н а	Краєве бюро спедиції соли	6	51. Р о п ч и ц і	а) Д е м б и ц я	Пов. Товариство торговельне	6
17. Д р о г о б и ч	Д р о г о б и ч	Краєве бюро спедиції соли	6		б) С е н д з і ш і в	Вахтель Ісаак	6
18. Г о р л и ц і	Г о р л и ц і	Магістрат міста	6	52. Р у д к и	Р у д к и	Турса Франц	6
19. Г о р о д о к	Г о р о д о к	Берначек Анеля	6	53. Р я ш і в	Р я ш і в	Шневайс Берль	6
20. Г р и б і в	Г р и б і в	Чаплінський Антін	6½	54. С а м б і р	С а м б і р	Повітовий Заряд Товариства	
21. Г о р о д е н к а	Г о р о д е н к а	Найман Абрагам	6½			Кружків рільничих	6
22. Г у с я т и н	Г у с я т и н	Черска Луція	6	55. С я н о к	С я н о к	Бернштайн Ізраїль	6
23. Я р о с л а в	Я р о с л а в	Клецан Йосиф Бронислав	6	56. С к а л а т	С к а л а т	Пудлес Давид	6½
24. Я с л о	Я с л о	Райх Бронислав	6	57. С н я т и н	С н я т и н	Мельцер і Фрайліх	6½
25. Я в о р і в	Я в о р і в	Виділ повітовий	6	58. С о к а л ь	С о к а л ь	Бик Айзик	6
26. К а л у ш	К а л у ш	Краєве бюро спедиції соли	6½	59. С т а н и с л а в і в	С т а н и с л а в і в	Горошкевич Станислав	6
27. К а м і н к а	К а м і н к а	Виділ повітовий	6	60. С т а р е м і с т о	С т а р е м і с т о	Ерльбаум Лейба	6
28. К о л ь б у ш о в а	К о л ь б у ш о в а	Вайс Мойсей	6	61. С т р и й	С т р и й	Виділ повітовий	6
29. К о л о м и я	К о л о м и я	Мізевиц і Спілка	6½	62. С т р и ж і в	Д о б р е х і в	Кружок рільничий	6
30. К о с і в	К о с і в	Краєве бюро спедиції соли	6	63. Т а р н о б ж е г	Т а р н о б ж е г	Лявфер Нусен	6
31. К р а к і в	К р а к і в	Торговельний Зв'язок Кружків		64. Т е р н о п і л ь	Т е р н о п і л ь	Виділ повітовий	6½
		рільничих (ул. Піярска ч. 4)	6	65. Т а р н і в	Т а р н і в	Козубовський Станислав	6
32. К о р о с н о	К о р о с н о	Гіршфельд і Сокаль	6	66. Т о в м а ч	Т о в м а ч	Кружок рільничий	6
33. Л и м а н о в а	Л и м а н о в а	Клімек Іван	6	67. Т е р е б о в л я	Т е р е б о в л я	Лещишак Касян	6½
34. Л і с к о	Л і с к о	Лянґзам Ісаак	6	68. Т у р к а	Т у р к а	Ранд Абрагам	6½
35. Л ь в і в	Л ь в і в	а) Торговельний Зв'язок для		69. В а д о в и ч і	В а д о в и ч і	Рільниче Товариство задатк.	6
		Кружків рільничих (улиця		70. В е л и ч к а	В е л и ч к а	Пов. Товариство торговельне	6
		Панська ч. 21).	6	71. З а л і щ и к и	З а л і щ и к и	Павловський Жигмонт	6½
		б) Менке Кох (пл. Голухов-		72. З б а р а ж	З б а р а ж	Виділ повітовий	6½
		ських ч. 7).	6	73. З о л о ч і в	З о л о ч і в	Шор Мендель	6
36. Л а н ц у т	Л а н ц у т	Цетнарський Іван	6	74. Ж о в к в а	Ж о в к в а	Говецкий Антін	6
37. М і л е ц	М і л е ц	Гермеле Ізраїль	6	75. Ж и д а ч і в	Ж и д а ч і в	Штайф Хаїм	6½
				76. Ж и в е ц ь	Ж и в е ц ь	Бабільонек Андрій	6

По мірі розвиваючого ся попиту Краєвий Заряд продажі соли буде устанавлювати стілько заступств, а взгядно філіяльних складів соли для худоби, скілько покаже ся потреба.

В устанавлених вже заступствах, як і в тих заступствах, котрі Заряд в дальшій ході установить, кожний годівник може закуповувати сіль для худоби в такій кількості, якої йому треба, однакже під усливем, що тота сіль уживе лише до кормлення худоби, а в наслідок того тота сіль можна продавати лише годівникам худоби. За уживане тої соли до інших цілей ц. к. скарбові власти будуть карати. Купуючі меншу кількість соли анїж пів сотнаря метричного, дістають сіль неопаковану, отже мають самі доставити материял до опакowania. Заряд готов достарчити тої соли також безпосередно замовляючим годівникам. Се могло би бути користне лише тоді, сли-би кількох більших відбирателів соли бажало єї спровадити цілим вагоном до котрої небудь зі стацій залізничних, щоби в тої спосіб користати з низшої тарифи залізничої. В такім случаю треба порозуміти ся безпосередно з Зарядом, котрий замовлене сейчас виконає.

Товаряча сіль, котру Заступства мають на продаж, складає ся з 99½% змеленої соли камінної, ¼% полину і ½% кислоти заліза. Тоті додатки суть зовсім нешкідні. Виділ краєвий стверджує се на основі довголітних досвідів годівників в інших краях монархії і в Німеччині.

Заряд звертає увагу В.П. годівників, що пересічна доза соли виносить на оден день і на одну штуку:

а) для бугаїв і волів опасових	40—60 грамів	д) для овець і кіз	2—6 грамів
б) для робучих волів	30—40 грамів	е) для свиней	3—10 грамів
в) для коров	20—30 грамів	ж) для коней	10—20 грамів
г) для ялівника	10—20 грамів		

Перед ужитєм треба сіль добре вимішати, навіть пересіяти через решето, і старати ся о те, аби кожда штука худоби дістала свою пайку, т. є. аби одна штука не дістала за мало, а друга за багато соли, бо за велика кількість соли може мати шкідний вплив на зьвірячий організм.

Краєвий Заряд продажі соли (Виділ краєвий у Львові).

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. Іосо фабрика.

В и н о

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку Іосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 71—?

Де Ви купили сей годинник?

У ІВАНА СЕЛЬТЕНРАЙХА

годинникара ц. к. залізниць державних,

на площі Маріяцкій, ч. 8.

з порукою дворічною, за 3 зр. 75 кр. Се

Найбільший склад годинників у Львові.

Так при продажі як і при направи ру- чить ся він ретельно на два роки.

Цинники на желанє даром.

137 9—10

